

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2012. október 3.*

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO közösségi ábrás védjegy bejelentése — A MATADOR korábbi nemzeti és nemzetközi szövegdjegyek — Viszonylagos kizáró ok — Az összetéveszthetőség hiánya — Az áruk hasonlóságának hiánya — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”

A T-584/10. sz. ügyben,

Mustafa Yilmaz (lakóhelye: Stuttgart [Németország], képviseli: kezdetben F. Kuschmirek, majd F. Stangl ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal** (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselet: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtt eljárásban:

a **Tequila Cuervo, SA de CV** (székhelye: Tlaquepaque, Jalisco [Mexikó], képviseli: S. Salvetti, ügyvéd),

az OHIM második fellebbezési tanácsának a Mustafa Yilmaz és a Tequila Cuervo, SA de CV közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2010. október 13-án hozott határozata (R 1162/2009-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök (előadó), F. Dehousse és J. Schwarcz bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2010. december 27-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2011. április 5-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2011. április 18-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a felperesnek a Törvényszék Hivatalához 2011. szeptember 30-án benyújtott válaszára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2011. október 4-én benyújtott válaszára,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a viszonzások benyújtásának engedélyezését elutasító 2011. november 12-i határozatra,

tekintettel a Törvényszék tanácsainak összetételére vonatkozó 2011. november 25-i határozatra,

tekintettel a felek által az írásbeli szakasz lezárásáról szóló értesítést követő egy hónapos határidőn belül előterjesztendő, tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában, és az előadó bíró jelentése és a Törvényszék eljárási szabályzatának 135a. cikke alapján a Törvényszék által hozott azon határozatra, miszerint az ügy elbírálására szóbeli szakasz nélkül kerül sor,

tekintettel az OHIM 2012. február 14-i levelére, amelyben a Törvényszéket a szóban forgó árujegyzék korlátozásáról tájékoztatja, és annak megállapítását kéri, hogy az eljárás részben okafoyottá vált,

tekintettel a beavatkozónak az említett levéllel kapcsolatos, a Törvényszék Hivatalához 2012. március 22-én benyújtott észrevételeire,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2004. augusztus 5-én a beavatkozó, a Tequila Cuervo, SA de CV a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL 2009. L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő ábrás megjelölés volt:

- 3 Az árujegyzékben szereplő áruk – a 2008. április 24-én kért első árujegyzék-korlátozást követően – a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartoztak, a következő leírással: „Alkoholos italok, előre kevert alkoholos koktélok, mexikói eredetű tequila és tequilalikőrök”.
- 4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2005. augusztus 8-i 32/2005. számában hirdették meg.
- 5 2005. november 8-án a felperes, Mustafa Yilmaz a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.
- 6 A felszólalást egyrészt a Benelux-államokra, a Cseh Köztársaságra, Dániára, Észtországra, Görögországra, Spanyolországra, Franciaországra, Olaszországra, Lettországra, Litvániára, Magyarországra, Ausztriára, Lengyelországra, Portugáliára, Szlovéniára, Szlovákiára, Finnországra, Svédországra és az Egyesült Királyságra kiterjesztett, 2002. október 31-én 792051. számon lajstromozott MATADOR korábbi nemzetközi szóvédjegyre, és másrészt a 2002. augusztus 21-én 302050531. számon lajstromozott MATADOR korábbi német szóvédjegyre alapították, amely két védjegy a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozik, az alábbi leírással: „Sörök; ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz”.
- 7 A felszólaló a felszólalás alátámasztásaként a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) foglaltakra hivatkozott.

- 8 2009. szeptember 3-i határozatában a felszólalási osztály a felszólalásnak – eljárásgazdaságossági okból kizárólag a korábbi német védjegyre támaszkodva – helyt adott. A felszólalási osztály úgy ítélte meg egyrészt, hogy az ütköző megjelölésekkel érintett áruk versengő és ennél fogva hasonló áruk, és másrészt, hogy az említett megjelölések általában véve hasonlóak.
- 9 2009. október 1-jén a beavatkozó a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján megfellebbezte az OHIM előtt a felszólalási osztály határozatát.
- 10 Az OHIM Törvényszéknek címzett 2012. február 14-i leveléből kitűnik, hogy a jelen eljárás tárgyát képező felszólalással egyidejűleg folyó felszólalási eljárásban a beavatkozó az OHIM-hoz 2009. december 2-án benyújtott kérelmében a jelen ügyben bejelentett árujegyzék további korlátozását kérte oly módon, hogy az a 33. osztályba tartozó árukra vonatkozó alábbi leírásnak feleljen meg: „Mexikói eredetű tequila, mexikói tequilát tartalmazó alkoholos koktélok és mexikói eredetű tequilalikőrök”.
- 11 2010. október 13-i határozatában (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa a fellebbezésnek helyt adott, a felszólalási osztály határozatát hatályon kívül helyezte, a felszólalást elutasította, és a bejelentett védjegy lajstromozásának „a bejelentéssel érintett valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében” helyt adott. Ennek kimondásával azonban a fellebbezési tanács nem vette figyelembe a szóban forgó árujegyzék beavatkozó által 2009. december 2-án kért korlátozását, amely tévedésről az OHIM elismeri, hogy az neki felróható. A fellebbezési tanács lényegében a következőképpen indokolta határozatát:
- eljárásgazdaságossági okból az összetéveszthetőséget először a bejelentett védjegy és a korábbi német védjegy közötti összehasonlítással kell megvizsgálni (17. pont);
 - az érintett vásárlóközönséget a német átlagos fogyasztók alkotják (18. pont);
 - a Törvényszék ítélkezési gyakorlata alapján (a T-175/06. sz., Coca-Cola kontra OHIM - San Polo [MEZZOPANE] ügyben 2008. június 18-án hozott ítélet [EBHT 2008., II-1055. o.] és a T-430/07. sz., Bodegas Montebello kontra OHIM – Montebello [MONTEBELLO RHUM AGRICOLE] ügyben 2009. április 29-én hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közzé]) a bejelentett védjeggyel érintett alkoholos italok különböznek mind a „söröktől” (21–30. pont), mind a korábbi német védjeggyel érintett „ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz” áruktól (32–40. pont) természetük, eredetük, összetevőik, előállítási módjuk, rendeltetésük, felhasználásuk, helyettesíthetőségük hiánya és kiegészítő jellegük hiánya miatt még akkor is, ha ezen áruk közül egyesek bizonyos mértékben versengő viszonyban vannak egymással;
 - a szóban forgó áruk hasonlóságának hiányára vonatkozó következtetés Németország kivételével valamennyi olyan tagállamban érvényes, amelyekben a korábbi nemzetközi védjegy oltalmat élvez (41. pont);
 - a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában megkövetelt konjunktív feltételek egyike, úgymint az ütköző megjelölésekkel érintett áruk azonossága vagy hasonlósága a jelen ügyben így módon nem teljesül, tehát az összetévesztés veszélye nem áll fenn az említett megjelölések azonossága esetén sem (42–44. pont).

A felek kérelmei

- 12 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 13 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 14 2012. február 14-i levelében az OHIM a Törvényszéktől annak kimondását kéri, hogy a kereset az „alkoholos italok” áruk vonatkozásában tárgytalanná vált.
- 15 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:
- tartsa fenn hatályában a megtámadott határozatot;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

A részleges okafogyottság iránti kérelemről

- 16 2012. február 14-i levelében az OHIM arra hivatkozik, hogy mivel a beavatkozó az „alkoholos italok” áruk vonatkozásában visszavonta lajstromozás iránti kérelmét, a jelen kereset ezen árukat illetően tárgytalanná vált.
- 17 Az említett levéllel kapcsolatos írásbeli észrevételeiben a beavatkozó fenntartja e visszavonást, de nem foglal állást annak eljárásjogi következményeit illetően.
- 18 A felperes nem tett eleget a Törvényszék azon felhívásának, hogy erre a levélre észrevételeket tegyen.
- 19 E tekintetben a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a 207/2009 rendelet 43. cikkének (1) bekezdése alapján a bejelentő a közösségi védjegybejelentést bármikor visszavonhatja, illetve az abban szereplő árujegyzéket bármikor korlátozhatja. A közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelemben szereplő áruk vagy szolgáltatások jegyzékének korlátozását bizonyos különös feltételek szerint kell elvégezni, nevezetesen a bejelentés módosítása iránti, a 207/2009 rendelet 43. cikkének, valamint a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 13. szabályának megfelelően előterjesztett kérelem alapján (lásd a Törvényszék T-464/07. sz., Korsch kontra OHIM [PharmaResearch] ügyben 2009. június 17-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 10. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 20 A jelen ügyben az OHIM 2012. február 14-i levelében elismerte a védjegybejelentéssel érintett árujegyzék korlátozásának szabályszerű és valóságos természetét, és e tekintetben a felperes sem tett semmilyen ellenvetést. Végeredményben e korlátozást az OHIM online adatbázisa igazolja.
- 21 E korlátozást ennél fogva elfogadottnak kell tekinteni, és meg kell állapítani következőképpen, hogy a fellebbezési tanács tévedett azzal, hogy a közösségi védjegybejelentésnek „a bejelentéssel érintett valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében” helyt adott, beleértve az „alkoholos italok” árukat is, amelyek az említett korlátozás tárgyát képezték.

- 22 Meg kell azonban állapítani azt is, hogy e tévedésnek nincs semmilyen hátrányos következménye a felperesre nézve, mivel a jelen kereset kimenetelétől függetlenül a bejelentett védjegy közösségi védjegyként nem lajstromozható az említett „alkoholos italok” áruk tekintetében a védjegybejelentésben szereplő árujegyzék korlátozása miatt.
- 23 E körülmények között a jelen keresetet valóban tárgytalannak lehet tekinteni annyiban, amennyiben a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányul, minthogy az említett határozat helyt adott a bejelentett védjegy lajstromozásának az „alkoholos italok” áruk tekintetében. Ilyen mértékben tehát nem kell határozni.

Az ügy érdeméről

- 24 Keresetének alátámasztásaként a felperes egyetlen, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.
- 25 A felperes fenntartja, hogy az ütköző védjegyek között az összetévesztés veszélye áll fenn egyrészt a szóban forgó megjelölések közötti erőteljes hasonlóság, sőt azonosság, és másrészt a szóban forgó áruk közötti hasonlóság miatt, amelyet a fellebbezési tanács tévesen értékelt. E tekintetben a felperes közelebbről a keresetlevélhez mellékelt új bizonyítékokra utalva a következőket hangsúlyozza:
- az érintett vásárlóközönséget az európai, és nem csupán a németországi átlagos fogyasztók alkotják;
 - a bejelentett védjeggyel érintett „alkoholos italok” és a korábbi védjegyekkel érintett „sörök” átlagos mértékű hasonlóságot mutatnak; ezen áruk az alkoholos italok ugyanazon csoportjába tartoznak, ugyanazt a vásárlóközönséget célozzák meg, hasonló körülmények között fogyasztják, adott esetben együtt vagy összekeverve, koktélok formájában, többek között bárokban vagy éttermekben, ugyanazt a szomjoltási szükségletet tudják kielégíteni, azonos helyen árúsítják az áruházakban, és ugyanazoktól a vállalkozásoktól származhatnak;
 - a bejelentett védjeggyel érintett alkoholos italok és a korábbi védjegyekkel érintett „ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz” áruk legalább átlagos mértékű hasonlóságot mutatnak; ezen áruk az italok általános csoportjába tartoznak, a szomj oltására, aperitifként vagy az étkezés kíséretében fogyaszthatók, kiegészítő jellegűek amiatt, hogy ezen italokat gyakran egyidejűleg vagy összekeverve, többek között koktélok formájában, adott esetben energiainalként – például „premixként” (kevert alkoholos ital) – fogyasztják, és ugyanazok a vállalkozások gyártják és forgalmazzák; a szóban forgó áruk tehát minden bizonnyal közel fognak kerülni egymáshoz a piacon.
- 26 Az OHIM elöljáróban azt állítja, hogy bizonyos iratoknak a keresetlevél A 1–A 9 mellékleteként bizonyíték jogcímén történő benyújtása ellentétes a Törvényszék eljárási szabályzata 135. cikkének 4. §-ával, mivel arra első ízben a Törvényszék előtt került sor. Következésképpen a keresetlevél e mellékleteit elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.
- 27 Az ügy érdemében az OHIM és a beavatkozó vitatják a felperes érvelését, és lényegében úgy tekintik, hogy a fellebbezési tanács helyesen értékelt a szóban forgó áruk közötti összetéveszthetőséget, és közelebbről a következőkre hivatkoznak:
- nem számít az, hogy az érintett vásárlóközönség a német vagy az európai átlagos fogyasztóra történő hivatkozással van-e meghatározva;

- a bejelentett védjeggyel érintett alkoholos italok és a korábbi védjegyekkel érintett „sörök” közötti összehasonlítást illetően a Törvényszék által a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítéletben tett következtetéseket a jelen ügy körülményeire alkalmazni lehet;
 - a bejelentett védjeggyel érintett alkoholos italok és a korábbi védjegyekkel érintett „ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz” áruk közötti összehasonlítást illetően az áruk természete közötti, az alkohol jelenlétére vagy hiányára vonatkozó különbség meghatározó; ezen áruk sem nem versengő, sem nem helyettesíthető, sem nem kiegészítő jellegűek; az a tény, hogy összekeverhetők, nem változtat ezen az értékelésen;
 - az ütköző megjelölések közötti összehasonlítást illetően az általában vett hasonlóságukat meglehetősen csekély mértékűnek kell minősíteni a beavatkozó álláspontja szerint;
 - a beavatkozó álláspontja szerint a szóban forgó áruk közötti hasonlóság hiánya és az ütköző megjelölések közötti meglehetősen csekély mértékű hasonlóság lehetetlenné teszi az összetéveszthetőséget;
 - a beavatkozó álláspontja szerint a megtámadott határozat a felszólalási osztály 2008. január 16-i határozatával (B 767741. sz. ügy) is összhangban van.
- 28 A védjegybejelentéssel érintett áruk leírásának módosítását illetően az OHIM 2012. február 14-i levelében hangsúlyozza, hogy az, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe e módosítást, semmilyen jelentőséggel nem bír a jelen eljárás szempontjából, mivel az említett módosítás nem vonja kétségbe a fellebbezési tanács által a megtámadott határozat 21–31. pontjában hivatkozott indokokat. Az OHIM álláspontja szerint lényegében e módosítás nem befolyásolhatja az áruk vizsgálatát, amint azt a fellebbezési tanács lefolytatta, és semmiképpen sem módosítja a jogvita ténybeli keretét, amint azt a fellebbezési tanács elé terjesztették. Következésképpen az említett módosítás semmilyen jelentőséggel nem bír a megtámadott határozat jogszerűségét illetően, sem pedig azon jogszerűségi felülvizsgálat terjedelmét illetően, amelyet a Törvényszéknek kell gyakorolnia.
- 29 Az említett levéllel kapcsolatos észrevételeiben a beavatkozó lényegében csatlakozik az OHIM álláspontjához, és arra hivatkozik, hogy a védjegybejelentéssel érintett áruk leírásának módosítása csak megerősíti a megtámadott határozat megalapozottságát.
- 30 Mivel a beavatkozó érvelése alátámasztására 4–16. mellékletként néhány új bizonyítékot csatolt válaszbeadványához, a felperes válaszában azt kéri, hogy a Törvényszék ezeket a bizonyítékokat – mint elfogadhatatlanokat – szintén utasítsa el, amennyiben helyt ad az OHIM fenti 26. pontban szereplő kérelmének.
- 31 Ugyanezen beadványban a felperes hivatkozik egyrészt a felszólalási osztály B 1752545. sz. „Don Angel”-ügyben 2011. július 26-án hozott határozatára, amely megállapította, hogy a 32. osztályba tartozó sörök és a 33. osztályba tartozó alkoholos italok (a sörök kivételével) hasonlóak, többek között amiatt, hogy ezen árukat össze lehet keverni és együtt lehet fogyasztani például koktélokban, és másrészt az OHIM első fellebbezési tanácsának az R 1632/2010-1. sz. ügyben 2011. május 4-én hozott határozatára, amely megállapította, hogy az alkoholos italok (a sörök kivételével) és a sörök rendszerint széles körű forgalmazás tárgyát képezik, kiegészítő jellegűnek tekinthetők amiatt, hogy alkalmanként összekeverhetők, és nem zárható ki az, hogy a sörök és bizonyos alkoholos italok – különösen az értékesítés bizonyos szakaszaiban – ugyanazoktól a vállalkozásoktól származzanak.
- 32 A védjegybejelentéssel érintett áruk leírása módosításának következményeit illetően a felperes semmilyen észrevételt nem terjesztett elő e tekintetben.

- 33 A Törvényszék mindenekelőtt emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felek által az OHIM fórumai előtt nem hivatkozott tényekre a bírósági jogorvoslat szakaszában már nem lehet hivatkozni. A Törvényszék feladata ugyanis a fellebbezési tanácsok határozatai jogszerűségének vizsgálata, a közösségi jog alkalmazásának többek között az említett tanács előtt előterjesztett tényállási elemek fényében történő ellenőrzésével (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-214/05. P. sz., Rossi kontra OHIM ügyben 2006. július 18-án hozott ítéletének [EBHT 2006., I-7057. o.] 50. pontját), a Törvényszék azonban az újonnan előterjesztett tények figyelembevételével nem képes elvégezni egy ilyen vizsgálatot (lásd a Bíróság C-29/05. P. sz., OHIM kontra Kaul ügyben 2007. március 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-2213. o.] 54. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 34 Következésképpen az OHIM és a felperes arra irányuló kérelmének, hogy a Törvényszék ne vegye figyelembe a keresetlevélhez és a beavatkozó válaszbeadványához mellékelt új bizonyítékokat, helyt kell adni.
- 35 A védjegybejelentéssel érintett árujegyzék módosításának következményeit illetően el kell ismerni azt, hogy az OHIM jelenlegi álláspontja lényegében az arra irányuló kérelemben jelenik meg, hogy a Törvényszék a keresetlevélben kért vizsgálatnál szűkebb terjedelmű jogszerűségi felülvizsgálatot folytasson le.
- 36 A Törvényszék azonban úgy ítéli meg, hogy az OHIM kérelmét a jogvita tárgyának részleges hiánya indokolja, mivel az valójában – korlátozást követően – kizárólag a védjegybejelentéssel érintett „mexikói eredetű tequila, mexikói tequilát tartalmazó alkoholos koktélok és mexikói eredetű tequilalikőrök” árukra vonatkozik. Ebből semmilyen hátrány nem származik a felperesre nézve, mivel ezen áruk jegyzéke szűkebb, mint az eredetileg érintett áruké, amint azokat a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban megvizsgálta. A felperes egyébként semmilyen ellenvetést nem terjesztett elő az OHIM kérelmével szemben, jóllehet a Törvényszék felhívta a felperest az OHIM 2012. február 14-i levelével kapcsolatos észrevételeinek bemutatására.
- 37 A jelen ítélet későbbi részeiben tehát a „védjegybejelentéssel érintett alkoholos italok” kifejezést úgy kell érteni, mint amely kizárólag a „mexikói eredetű tequila, mexikói tequilát tartalmazó alkoholos koktélok és mexikói eredetű tequilalikőrök” árukat jelöli.
- 38 Ezt meghaladóan emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint a védjeggyel megjelölt termékek vagy szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.
- 39 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint fennáll az összetévesztés veszélye, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésekről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, az adott ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd a Törvényszék T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM - Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30–33. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 40 A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy az ütköző védjegyek azonosak vagy hasonlóak legyenek, és hogy a védjegybejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak legyenek. E

feltételeknek együttesen kell teljesülniük (lásd a Törvényszék T-316/07. sz., Commercys kontra OHIM - easyGroup IP Licensing [easyHotel] ügyben 2009. január 22-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-43. o.] 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Még valamely nagyon erőteljes megkülönböztető képességgel bíró védjeggyel való azonosság esetén is szükséges ily módon bizonyítani a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlóságát (lásd a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet 19. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 41 Ezen elvekre tekintettel kell a jelen ügyben megvizsgálni a hatályon kívül helyezésre irányuló egyetlen jogalapot.
- 42 Elsősorban, az érintett vásárlóközönség meghatározását illetően, nem kell kétségbe vonni a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 18. és 41. pontjában kifejtett értékelését (lásd a fenti 11. pontot). Amint arra ugyanis az OHIM és a beavatkozó helyesen rámutat, nem számít az, hogy az érintett vásárlóközönség a német vagy az európai átlagos fogyasztóra történő hivatkozással van-e meghatározva. Végül soron mivel a felperes nem állította olyan körülmények fennállását, mint amilyenek a bizonyos – Németországtól eltérő – tagállamokban meglévő sajátos fogyasztási szokások, amelyek jelentőséggel bírhatnak az áruk hasonlóságának érzékelése szempontjából, a felperes azon kifogása, amely szerint a fellebbezési tanács tévesen értékelte az érintett vásárlóközönset, hatástalannak tűnik.
- 43 Másodsorban a szóban forgó áruk közötti hasonlóságot illetően mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint figyelembe kell venni a kapcsolatukat jellemző összes releváns tényezőt. E tényezők magukban foglalják különösen az áruk természetét, rendeltetését és használatát, valamint versengő vagy kiegészítő voltukat (lásd analógia útján a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 23. pontját). Olyan egyéb tényezőket is figyelembe lehet venni, mint például az érintett termékek értékesítési csatornái (lásd a Törvényszék T-443/05. sz., El Corte Inglés kontra OHIM - Bolaños Sabri [PiraÑAM diseño original Juan Bolaños] ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-2579. o.] 37. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 44 Először, a felperes azon kifogását illetően, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 21–30. pontjában tévesen értékelte a bejelentett védjeggyel érintett alkoholos italok és a korábbi védjegyekkel érintett „sörök” közötti hasonlóságot, mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy *mutatis mutandis* az említett értékelés pontosan kívánja követni a Törvényszék által a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet 63–68. pontjában a bor és a sör közötti hasonlóságra vonatkozóan tett értékelést.
- 45 Közlebről a bor és a sör versengő jellegével kapcsolatban a Törvényszék a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet 68. pontjában a Bíróság ítélkezési gyakorlatára hivatkozva megállapította, hogy némely típusú borok és a sör között fennáll „bizonyos mértékű helyettesíthetőség”, tehát el kell ismerni, hogy ezen áruk bizonyos mértékig versenyben állnak egymással.
- 46 Kifejezetten a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet említett 68. pontjára és a Bíróság ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatára hivatkozva a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 28. pontjában ugyanígy elismerte, hogy a bor és a sör „bizonyos mértékig versenyben állnak egymással”, és hozzátette, hogy „ugyanazt lehet elmondani bizonyos egyéb »alkoholos italokról« és »előre kevert alkoholos italokról«”.
- 47 Ezt meghaladóan a fellebbezési tanács semmilyen olyan releváns tényezőt nem határozott meg, amely lehetővé tenné a jelen ügyben szóban forgó áruk összehasonlításának megkülönböztetését attól az összehasonlítástól, amelyet a Törvényszék a sör és a bor tekintetében a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítéletben tett.

- 48 A fellebbezési tanács ezért a megtámadott határozat 30. pontjában megállapította, hogy a jelen ügyben összehasonlított áruk „sem nem versengő, sem nem felcserélhető, sem nem helyettesíthető, sem nem kiegészítő jellegűek”, és ugyanebben a pontban arra következtetett, hogy ezen áruk „nem hasonlók”.
- 49 Ezzel összefüggésben pontosítani kell azt, hogy bár igaz az, hogy a Törvényszék láthatóan úgy ítélte meg a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet 70. pontjában, hogy „csekély hasonlóság” van egyrészt a bor, másrészt a sör között, ugyanakkor az is igaz, hogy a Törvényszék az összetéveszthetőségnek az említett ítélet 102–109. pontjában tett átfogó értékelésében a fellebbezési tanács értékelését helyeselve kifejezetten rámutatott arra, hogy a szóban forgó áruk összességét a „hasonlóságuk hiánya” jellemzi. Mindenesetre a Törvényszék a jelen ítélettel megerősíti azt, hogy az áruk között lévő viszonyt jellemző releváns tényezők összességét figyelembe véve, amint ezen árukat a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet 63–69. pontjában megvizsgálták, a sört és a bort a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem lehet hasonlóknak tekinteni.
- 50 E pontosításra figyelemmel az a körülmény, hogy a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben szóban forgó átlagos fogyasztó az osztrák átlagos fogyasztó volt, míg a jelen ügyben szóban forgó átlagos fogyasztó minden olyan ország átlagos fogyasztója, amelyben a korábbi védjegyek oltalmat élveznek, a fenti 42. pontban már kifejtett indokok miatt a jelen ügyben nem tűnik relevánsnak.
- 51 Ugyanez mondható el arról a körülményről, hogy a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben összehasonlítandó áruk a sör és a bor voltak, míg a jelen ügyben összehasonlítandó áruk egyrészt a sör, másrészt a „mexikói eredetű tequila, mexikói tequilát tartalmazó alkoholos koktélok és mexikói eredetű tequilalikőrök”. Ezzel szemben az ezen áruk között fennálló különbségek a viszonyukat jellemző összes releváns tényező szempontjából egyértelműbbek és jelentősebbek a Törvényszék által az említett ügyben hozott ítéletben megállapított, a sör és a bor között fennálló különbségeknél, így tehát e különbségek még valószínűtlenebbé teszik azt, hogy az érintett vásárlóközönség azt hihesse, hogy ugyanaz a vállalkozás gyártja és forgalmazza egyszerre mindkét típusú italt.
- 52 A felperes által előterjesztett megfontolások egyike sem vonhatja kétségbe ezen értékelés megalapozottságát.
- 53 Minthogy e megfontolások a keresetlevél mellékleteként bemutatott új bizonyítékokon alapulnak, emlékeztetni kell arra, hogy e bizonyítékokat a Törvényszék nem veheti figyelembe, mivel azokat nem terjesztették a fellebbezési tanács elé, és nem képeznek olyan köztudomású tény, amelyet a fellebbezési tanácsnak figyelembe kellett volna vennie (lásd a fenti 33. pontot).
- 54 Ezt meghaladóan – egy sor különösebben alá nem támasztott állítást kivéve – a felperes a Törvényszék előtt nem adott elő semmilyen annak bizonyítására alkalmas érvet, hogy a fellebbezési tanács tévedett volna. E tekintetben emlékeztetni kell különösen arra, hogy bár a jelen ügyben összehasonlítandó áruk az italok ugyanazon általános csoportjába, közelebbről az alkoholos italok csoportjába tartoznak, különböznek többek között alapvető összetevőik, előállítási módjuk, színük, illatuk és ízük alapján, ezért a releváns fogyasztó ezen italokat különböző jellegűekként érzékeli. Ezen árukat rendszerint nem ugyanazokra a polcokra teszik ki az áruházak és más értékesítési pontok italeladásra szánt részeiben. Felhasználásukat illetően az ezen italokat jellemző jelentős különbség az, hogy a sör szomjat olt, ami rendszerint a bejelentett védjeggyel érintett alkoholos italok esetében nem áll fenn. Bár ezen áruk minden bizonnyal fogyaszthatók ugyanazonokon a helyeken és körülmények között, és ugyanazt az igényt elégíthetik ki, például étkezés során vagy aperitifként fogyaszthatók, ez nem változtat azon, hogy nem tartoznak az alkoholos italok ugyanazon csoportjába, és a fogyasztó ezen italokat eltérő italokként érzékeli, amint arra a Törvényszék a sör és a bor kapcsán a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet 66. pontjában rámutatott.

- 55 A sört és más alkoholokat – többek között a tequilát – keverő alkoholos koktélok léte nem egyenlíti ki a fent említett áruk közötti különbségeket, mivel e körülmény sok olyan italra igaz, amelyek ennek ellenére nem hasonlók. (lásd ebben az értelemben, a rumot és a kólát illetően, a Törvényszék T-296/02. sz., Lidl Stiftung kontra OHIM - REWE-Zentral [LINDENHOF] ügyben 2005. február 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-563. o.] 57. pontját).
- 56 Ugyanez a körülmény a szóban forgó árukat nem teszi egymást kiegészítő jellegűvé a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet 67. pontjában kifejtett és a megtámadott határozat 27. pontjában megismételt indokok miatt. A kiegészítő áruk ugyanis olyan, egymással szoros kapcsolatban álló áruk, amelyek egyike nélkülözhetetlen vagy fontos a másik használatához (a Törvényszék T-169/03. sz., Sergio Rossi kontra OHIM - Sissi Rossi [SISSI ROSSI] ügyben 2005. március 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., II-685. o.] 60. pontja). A jelen ügyben a bejelentett védjeggyel érintett alkoholos italok nem nélkülözhetetlenek, és nem is fontosak a sör használatához, és fordítva sem. Az aktában egyébként nem szerepel egyetlen olyan irat sem, amely lehetővé tenné az arra való következtetést, hogy ezen áruk egyikének vásárlása különösebben a másik megvásárlását vonná maga után.
- 57 A jelen ügyben szóban forgó áruk versengő jellegével kapcsolatban a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az egyértelműen gyengébb a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet 68. pontjában a sört és a bort illetően megállapítottnál, és ennél fogva e versengő jelleget a fellebbezési tanács megfelelően vette figyelembe a megtámadott határozat 28. pontjában. A fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet 68. pontjában a bor és a sör közötti bizonyos versengő viszony Törvényszék általi elismerése ugyanis azon a körülményen alapult, hogy a Bíróságnak a közösségi védjegytől eltérő területekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlata szerint a bor és a sör bizonyos mértékig alkalmas azonos szükségletek kielégítésére, és így megállapítható ezek egymással való bizonyos mértékű helyettesíthetősége. A Bíróság mindazonáltal pontosította, amint azt a Törvényszék is hangsúlyozta, hogy a különböző borok közötti jelentős minőségi különbség, ebből következően árkülönbség miatt a népszerű és nagy mennyiségben fogyasztott sör és a bor közötti meghatározó versenyhelyzetet a nagyközönség számára legelérhetőbb, ezért általánosságban legkisebb alkoholtartalmú és legolcsóbb borok tekintetében kell megállapítani (a Bíróság 356/85. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1987. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 3299. o.] 10. pontját; lásd továbbá a Bíróság 170/78. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben 1983. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 1983., 2265. o.] 8. pontját és a C-166/98. sz. Socridis-ügyben 1999. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3791. o.] 18. pontját). Márpedig a bejelentett védjeggyel érintett alkoholos italok általában határozottan magasabb alkoholtartalmúak, és érzékelhetően drágábbak, mint „a nagyközönség számára legelérhetőbb borok”, tehát a Bíróság értékelése a jelen esetben nem alkalmazható.
- 58 Az OHIM felszólalási osztályának a B 1752545. sz. „Don Angel”-ügyben 2011. július 26-án hozott határozatát és az OHIM első fellebbezési tanácsának az R 1632/2010-1. sz. ügyben 2011. május 4-én hozott határozatát illetően, amelyekre a felperes hivatkozik, először is meg kell állapítani, hogy e határozatok csupán rámutatnak egy nem teljesen koherens határozathozatali gyakorlat léteire az OHIM-nál. Amint azt a beavatkozó megjegyzi, e határozatoknak valójában ellentmond a felszólalási osztálynak a B 767 741. sz., ugyanazon felek között folyó, az ugyanazon árukra vonatkozó MATADOR szóvédjegy lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatos felszólalási eljárás tárgyában 2008. január 16-án hozott határozata, amellyel szemben a felperes nem nyújtott be fellebbezést.
- 59 Így tehát emlékeztetni kell arra, hogy az OHIM köteles a hatáskörét az uniós jog általános elveivel – így az egyenlő bánásmód elvével és a gondos ügyintézés elvével – összhangban gyakorolni.
- 60 E két utóbbi elvre tekintettel az OHIM a közösségi védjegybejelentés vizsgálata keretében köteles figyelembe venni a hasonló kérelmekre vonatkozóan már meghozott határozatokat, és különösen figyelmesen kell megvizsgálnia azt a kérdést, hogy ugyanúgy kell-e határoznia, vagy sem (lásd a Bíróság C-51/10. P. sz., Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ügyben 2011. március 10-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-1541. o.] 74. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 61 Az egyenlő bánásmód elvét és a gondos ügyintézés elvét azonban össze kell egyeztetni a jogszerűség tiszteletben tartásával.
- 62 Következésképpen az OHIM előtti eljárásban részt vevő egyik fél sem hivatkozhat a más javára esetlegesen elkövetett jogsértésre azonos határozat meghozatala érdekében (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ügyben hozott ítélet 76. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 63 Mindenesetre, ellentétben azzal, ahogyan a felszólalási osztály és az OHIM fellebbezési tanácsa a felperes által hivatkozott határozatokban (a sört és bizonyos egyéb alkoholos italokat illetően) határozott, de ahhoz hasonlóan, ahogyan a Törvényszék határozott a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítéletben (a bort és a sört illetően), a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben szóban forgó áruk az ítélkezési gyakorlat értelmében nem kiegészítő jellegűek (lásd a fenti 56. pontot). Amint ez alkalommal már kifejtésre került, e következtetést nem vonja kétségbe az a körülmény, hogy ezen árukat olykor összekeverik és együtt fogyasztják, amely indokra a felszólalási osztály és a fellebbezési tanács tévesen támaszkodott a kiegészítő viszony fennállására való következtetés során a felperes által hivatkozott határozatokban.
- 64 Másodszor a felperes azon kifogását illetően, amely szerint a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 32–40. pontjában tévesen értékelte a bejelentett védjeggyel érintett alkoholos italok és a korábbi védjegyekkel érintett „ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz” áruk közötti hasonlóságot, meg kell először állapítani azt is, hogy *mutatis mutandis* az említett értékelés teljes egészében megfelel egyrészt a bor, másrészt az ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok, a szörpök, a más készítmények italokhoz és a limonádealapú kevert italok áruk közötti hasonlóságnak a Törvényszék által a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet 79–91. pontjában végzett értékelésének, így azokat a következtetéseket, amelyekre a Törvényszék az említett ítéletben ezen áruk összehasonlítását illetően jutott, alkalmazni lehet a jelen ügy körülményeire.
- 65 Az a körülmény, hogy a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben szóban forgó átlagos fogyasztó a német átlagos fogyasztó volt, míg a jelen ügyben szóban forgó átlagos fogyasztó minden olyan ország átlagos fogyasztója, amelyben a korábbi védjegyek oltalmat élveznek, nem tűnik relevánsnak a jelen ügyben, mivel az említett ítélet 80. és 81. pontjában kifejtett megfontolások relevánsak minden más érintett ország átlagos fogyasztói esetében is.
- 66 Ugyanez mondható el arról a felperes által állított körülményről, amely szerint a jelen ügyben szóban forgó alkoholos italok nem bort tartalmaznak, mint a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben, hanem tequilaalapú italokat. E körülmény távolról sem teszi a fent hivatkozott MEZZOPANE-ügyben hozott ítéletet a jelen ügyben irrelevánssá, éppen annak relevanciáját erősíti meg. Amint ugyanis már a fenti 51. pontban a sört és a bort illetően kifejtésre került, a jelen ügyben szóban forgó áruk között fennálló különbségek a viszonyukat jellemző valamennyi releváns tényező szempontjából jóval fontosabbak, mint a bor és az alkoholmentes italok között fennálló, a Törvényszék által az említett ügyben megállapított különbségek, így tehát e különbségek még valószínűtlenebbé teszik azt, hogy az érintett vásárlóközönség azt hihetné, hogy ugyanaz a vállalkozás gyártja és forgalmazza egyszere mindkét típusú italt.
- 67 A felperes által előterjesztett egyetlen megfontolás sem tudja ezen értékelés megalapozottságát kétségbe vonni.
- 68 Minthogy e megfontolások a keresetlevél mellékleteként bemutatott új bizonyítékokon alapulnak, emlékeztetni kell arra, hogy e bizonyítékokat a Törvényszék nem veheti figyelembe, mivel azokat nem terjesztették a fellebbezési tanács elé, és nem képeznek olyan köztudomású tény, amelyet a fellebbezési tanácsnak figyelembe kellett volna vennie (lásd a fenti 33. pontot).

- 69 Ezt meghaladóan – egy sor különösebben alá nem támasztott állítást kivéve – a felperes a Törvényszék előtt nem adott elő semmilyen annak bizonyítására alkalmas érvet, hogy a fellebbezési tanács tévedett volna, különösen az ezen áruk természete közötti, az alkohol jelenlétére vagy hiányára és versengő vagy kiegészítő jellegükre vonatkozó meghatározó különbséget illetően.
- 70 Az alkoholos koktélok és alkoholos italokat nem alkoholos összetevővel keverő „premixek” léte nem egyenlíti ki az említett áruk közötti lényeges különbségeket a fenti 55. pontban már kifejtett indokok miatt. Mindent egybevetve, a beavatkozó helyesen jegyzi meg azt, hogy azok a vállalkozások, amelyek alkoholos italaikat nem alkoholos összetevővel kínálják „premixként” történő értékesítés céljából, ezen összetevőt nem árulják külön és ugyanazon védjegy alatt, mint a szóban forgó alkoholos italt, vagy egy hasonló védjegy alatt.
- 71 A fenti megfontolások összességére tekintettel arra kell következtetni, hogy sokkal több a szóban forgó áruk különbözőségére, mint azok hasonlóságára utaló elem, és következésképpen helyben kell hagyni a fellebbezési tanács által a megtámadott határozat 29., 30., 39. és 40. pontjában megfogalmazott értékelést.
- 72 A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában arra kell következtetni továbbá, hogy a szóban forgó áruk között megállapított különbségek olyanok, hogy önmagukban kizárják az összetéveszthetőség lehetőségét, és következésképpen helyben kell hagyni a fellebbezési tanács által a megtámadott határozat 42–44. pontjában megfogalmazott értékelést.
- 73 Minthogy a jelen ügyben a szóban forgó áruk közötti hasonlóság hiánya megállapítást nyert, az említett cikk megsértésére alapított jogalapot – mint megalapozatlant –, és ezzel együtt a keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene az ütköző megjelölések azonosságáról vagy hasonlóságáról.

A költségekről

- 74 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási szabályzat 87. cikkének 6. §-a értelmében, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Törvényszék szabad mérlegelése szerint határoz.
- 75 A felperest, mivel pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül az említett felek részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetről nem szükséges határozni annyiban, amennyiben az a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsa 2010. október 13-án hozott határozatának (R 1162/2009-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezésére irányul, minthogy az említett határozat helyt adott a bejelentett védjegy lajstromozásának az „alkoholos italok” áruk tekintetében.**
- 2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**

3) Mustafa Yilmaz a saját költségein kívül viseli az OHIM és a Tequila Cuervo, SA de CV részéről felmerült költségeket is.

Forwood

Dehousse

Szwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. október 3-i nyilvános ülésen.

Aláírások